

her eller i Sønderjylland. Hvor en Fællesordning er ønskelig straks, mener Mindretallet, at denne i hvert Fald ikke bør naas derigennem, at man enten heroppe eller i Sønderjylland gennemfører Nyordninger, som i Virkeligheden maa siges at betyde Tilbageskridt i Forhold til bestaaende Ordninger, et Krav, der desværre ikke kan siges at være gennemført i de foreliggende Forslag, som tværtimod paa flere Punkter betegner Tilbageskridt i Forhold til, hvad der er gældende Lov i Sønderjylland eller her oppe.

Ud fra dette Synspunkt har Mindretallet stillet en Række Ændringsforslag til de foreliggende Forslag.

ad *Forslag til Lov om Menighedsraad.* Mindretallet maa meget beklage, at der i dette Forslag foreslaas en Fællesordning, som navnlig paa et enkelt Punkt for Sønderjyllands Vedkommende vil betyde et stort Tilbageskridt, idet den Valgret for alle Medlemmer af Folkekirken, paa Grundlag af hvilken de nu siddende Menighedsrepræsentationer i Sønderjylland er valgt, foreslaas ophævet, og Valgretten gøres afhængig af en Tilmelding til en kirkelig Valgliste. Kravet om en Tilmelding har heroppe i det gamle Land virket meget uheldigt, idet Følgen deraf er blevet, at der kun findes meget faa kirkelige Vælgere — i enkelte københavnske Sogne udgør deres Tal endog under 1 pCt. af Befolkningen —, saa Menighedsraadene repræsenterer i Virkeligheden kun et forsvindende Mindretal af Folkekirkens Medlemmer. Der kræves Kirkeskat af alle Folkekirkens Medlemmer, og der bør da ogsaa gives dem alle Valgret. Det foreslaaede Krav om Tilmelding maa ses som Udtryk for en Mistillid til Folkekirkens Medlemmer, en Mistillid, der kun kan virke i høj Grad skadeligt for det folkekirkelige Arbejde. I Henhold hertil stiller Mindretallet Ændringsforslagene under Nr. 14, 15, 16, 20, 22 og 23.

Hvad Præsteembedernes Besættelse angaar, mener Mindretallet, at det direkte Præstevalg ved hele Menigheden er mest tiltalende, idet Ansvarsfølelsen i Menighe-

den overfor Præsteembedets Besættelse derved vil vækkes. Det direkte Præstevalg er desuden i Overensstemmelse med, hvad der har fundet Sted i Sønderjylland, om man end der hidtil kun har haft Adgang til at vælge hveranden Gang og kun mellem tre af Ansøgerne. Mindretallet stiller i Henhold hertil sammen med det socialdemokratiske Mindretal Ændringsforslagene under Nr. 58 og 59. Skulde det direkte Præstevalg ikke vinde Tilslutning, stiller Mindretallet subsidiært Ændringsforslagene under Nr. 60 og Nr. 65; hvorefter der, naar et Præsteembede er ledigt, vælges et Valgnævn af samme Størrelse som Menighedsraadet til sammen med dette at medvirke ved Præsteindstillingen. Mindretallet mener, at derved skabes der større Sikkerhed for, at Flertallet i Pastoratet virkelig bliver bestemmende ved Indstillingen, end Tilfældet nu ofte er. Mens Menighedsraadene efter den nugældende Lov, hvor der er ansat 2 Præster ved samme Kirke, kun medvirker ved Indstillingen af den ene af disse, idet Ministeren da ved Besættelsen af det andet Embede skal varetage Mindretallets Ret, foreslaas nu alle Præsteembeder besat under Medvirken fra Menigheden, men ved Ændringsforslag Nr. 69, stillet af hele Udvalget, fastslaas, at Ministeren ved Besættelse af Embeder ved Kirker med flere Præster skal tage tilbørligt Hensyn til Mindretallene i Menighedskredsen.

Mindretallet ønsker i Overensstemmelse med den gældende Lov, at det skal være en frivillig Sag, om en Sognemenighed vil have Menighedsraad eller ej, og foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 3 at føre Forslaget tilbage til det, der nu gælder, men foreslaar samtidig ved Ændringsforslag Nr. 26, at der sikres den Menighed, der ikke ønsker Menighedsraad, de Rettigheder, der ellers udøves gennem Menighedsraadet. — Mindretallet ønsker at begrænse Menighedsraadenes Opgaver til kun at være af stedlig økonomisk Art og kan derfor glæde sig over, at Udvalget har kunnet samles om at ændre Lovforslagets § 27, der giver Menighedsraadene